

Sygn. akt VIII U 1451/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2018 r. w Gliwicach

sprawy E. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o ustalenie właściwego ustawodawstwa

na skutek odwołania E. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 stycznia 2018 r. **nr** (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od odwołującej E. J. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1451/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 26 stycznia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., działając na podstawie art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., odmówił wznowienia postępowania w sprawie ponownego ustalenia ustawodawstwa właściwego, zakończonego prawomocną decyzją z 12 czerwca 2015r., zgodnie z którą (...) Oddział w Z. stwierdził, że dla ubezpieczonej E. J. w okresie od 1 lipca 2014r. właściwym jest ustawodawstwo polskie.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie znalazł zastosowania art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., pozwalający na wznowienie sprawy zakończonej ostateczną decyzją, ponieważ nie wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanne organowi, który wydał decyzję.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła E. J., domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez wydanie orzeczenia o wszczęciu postępowania w sprawie ponownego ustalenia ustawodawstwa właściwego w przedmiocie określenia ustawodawstwa właściwego w związku z zatrudnieniem od 1 lipca 2014r. w firmie (...) s.r.o. mającej siedzibę na terenie Słowacji.

Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie art. 83a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 61a § 1 k.p.a. poprzez odmowę wszczęcia postępowania w przedmiocie określenia ustawodawstwa właściwego w związku z zatrudnieniem od 1 lipca 2014r. w firmie (...) s.r.o. mającej siedzibę na terenie Słowacji w sytuacji, gdy nie zachodziły przesłanki formalne do wydania tego typu rozstrzygnięcia.

W uzasadnieniu wskazała, że 1 lipca 2014r. zawarła umowę o pracę najemną ze słowackim pracodawcą (...) s.r.o. i złożyła do organu rentowego wnioski o ustalenie właściwego ustawodawstwa w związku z faktem, iż wykonuje ona pracę na własny rachunek na terenie Polski oraz pracę najemną na terenie Słowacji. Decyzją organu rentowego z 12 czerwca 2015r. określono, iż od 1 lipca 2014r. zastosowanie w zakresie ubezpieczeń społecznych wobec niej ma ustawodawstwo polskie. Ubezpieczona odwołała się od tej decyzji, jednakże ostatecznie Sąd Apelacyjny w Katowicach stanął na stanowisku, iż decyzja organu rentowego jest prawidłowa. W ocenie odwołującej (...) Oddział w Z. w sposób nieprawidłowy, niezgodny z przepisami dotyczącymi koordynacji wspólnotowej, przeprowadził postępowanie poprzedzające wydanie decyzji. Podkreśliła, że w chwili obecnej nadal podlega pod słowacki system ubezpieczenia społecznego, a postępowanie administracyjne w przedmiocie ewentualnego wyłączenia z ubezpieczeń społecznych na terenie Słowacji zostało zawieszono, czemu dowodziło załączone do wniosku pismo z 1 sierpnia 2017r. Odwołująca dodała, że składając wniosek z 19 grudnia 2017r. powołała się na szerszy (uzupełniony) materiał dowodowy niż w poprzednim postępowaniu toczącym się przed organem rentowym – załączyła m.in. zaświadczenie o zatrudnieniu, PIT za lata 2014 – 2016, protokół z kontroli przeprowadzonej w (...) s.r.o. i pismo S. P. z 1 sierpnia 2017r. – natomiast (...) Oddział w Z. wydał decyzję o odmowie wszczęcia postępowania, nie odnosząc się merytorycznie do załączonych dowodów.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 grudnia 2017r. odwołująca E. J. wystąpiła z wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie ponownego ustalenia ustawodawstwa właściwego, zakończonego prawomocną decyzją z 12 czerwca 2015r., zgodnie z którą (...) Oddział w Z. stwierdził, że dla ubezpieczonej E. J. w okresie od 1 lipca 2014r. właściwym jest ustawodawstwo polskie. Do wniosku dołączyła zaświadczenie o zatrudnieniu, PIT za lata 2014 – 2016, protokół z kontroli przeprowadzonej w (...) s.r.o. i pismo S. P. z 1 sierpnia 2017r. do (...) s.r.o. w sprawie zawieszenia postępowania dotyczącego ubezpieczeń społecznych pracowników tej firmy.

Zaskarżoną decyzją z 26 stycznia 2018r. (...) Oddział w Z. odmówił wznowienia postępowania w sprawie ustalenia ustawodawstwa właściwego dla ubezpieczonej wskazując, że ubezpieczona nie przedłożyła żadnych nowych dowodów w sprawie, które uzasadniałyby wznowienie postępowania.

E. J., nie zgadzając się z ww. decyzją, wniosła odwołanie.

Ustalono w toku postępowania sądowego, iż decyzją z 12 czerwca 2015r. (...) Oddział w Z. stwierdził, że dla ubezpieczonej E. J. od 1 lipca 2014r. właściwym jest – w zakresie ubezpieczeń społecznych – ustawodawstwo polskie.

Powyższa decyzja została zaskarżona przez odwołującą.

Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z 22 kwietnia 2016r. (sygn. akt VIII U 1205/15) oddalił odwołanie.

Wyrokiem z 19 kwietnia 2017r. (III AUa 111/16) Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił apelację E. J..

Ustalono, że odwołująca do dnia wydania zaskarżonej decyzji z 26 stycznia 2018r. nie przedłożyła żadnych nowych dowodów, które mogłyby wpłynąć na zmianę decyzji z 12 czerwca 2015r. w zakresie ustawodawstwa właściwego dla ubezpieczonego od 1 lipca 2014r. Odwołująca nie przedłożyła również żadnych dowodów w toku niniejszego postępowania przed sądem. Dołączone do wniosku o wznowienie postępowania z 19 kwietnia 2017r. dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu, PIT-ów za lata 2014 – 2016, protokołu z kontroli przeprowadzonej w (...) s.r.o. i pisma S. P. z 1 sierpnia 2017r. do (...) s.r.o. w sprawie zawieszenia postępowania dotyczącego ubezpieczeń społecznych pracowników tej firmy nie stanowiły nowych dowodów w sprawie, a fakty, które wynikały z tych dokumentów były znane organowi rentowemu oraz sądom orzekającym w pierwotnie rozpatrywanej sprawie o ustalenie właściwego ustawodawstwa.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz akt tut. Sądu – sygn. akt VIII U 1205/15.

Zebrane dowody Sąd uznał za wystarczające i mogące być podstawą ustaleń faktycznych oraz rozstrzygnięcia.

Sąd pominął dowód z przesłuchania odwołującej z powodu nieusprawiedliwionego niestawiennictwa odwołującej.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 145 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017, poz. 1257 ze zm.) w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanne organowi, który wydał decyzję.

Z kolei jak stanowi art. 83a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2017, poz. 1778 ze zm.), zwanej ustawą systemową, prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną Zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie.

W analizowanej sprawie przedmiotem sporu było ustalenie prawidłowości decyzji z 26 stycznia 2018r. odmawiającej wznowienia postępowania w sprawie ponownego ustalenia ustawodawstwa właściwego, zakończonego prawomocną decyzją z 12 czerwca 2015r., zgodnie z którą (...) Oddział w Z. stwierdził, że dla ubezpieczonej E. J. w okresie od 1 lipca 2014r. właściwym jest ustawodawstwo polskie. W szczególności zaś należało ustalić czy odwołująca przedłożyła nowe dowody lub czy ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji z 12 czerwca 2015r., które mają wpływ na rozstrzygnięcie zawarte w ww. decyzji.

W ocenie Sądu orzekającego przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało, aby wznowienie postępowania zakończonego decyzją z 12 czerwca 2015r. było zasadne.

Zdaniem Sądu odwołująca nie przedłożyła żadnych nowych dowodów, ani też nie zostały ujawnione okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji o ustaleniu właściwego dla ubezpieczonego ustawodawstwa, które mogłyby wpłynąć na zmianę tej decyzji.

Sąd podkreśla, że odwołująca składając wniosek o wznowienie postępowania jak również w trakcie postępowania przed organem rentowym nie przedstawiła żadnych nowych dowodów, które byłyby nieznanne organowi rentowemu, bądź nie zostały ujawnione w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w Gliwicach w sprawie VIII U 1205/15. Wprawdzie do wniosku dołączyła zaświadczenie o zatrudnieniu, PIT za lata 2014 – 2016, protokół z kontroli przeprowadzonej w (...) s.r.o. i pismo S. P. z 1 sierpnia 2017r. do (...) s.r.o. w sprawie zawieszenia postępowania dotyczącego ubezpieczeń społecznych pracowników tej firmy, jednakże nie były to dokumenty, które mogłyby stanowić nowe dowody w sprawie. Jak ustalono w toku niniejszego postępowania, ww. dokumenty załączone przez

odwołującą do wniosku o wznowienie postępowania z 19 grudnia 2017r. potwierdzały jedynie fakty, które były już znane organowi rentowemu oraz sądom orzekającym w pierwotnie rozpatrywanej sprawie o ustalenie właściwego ustawodawstwa – potwierdzały m.in. fakt zatrudnienia ubezpieczonej w słowackiej firmie (...) s.r.o. oraz wykonywanie czynności przez pracowników tej firmy. W żadnym wypadku natomiast załączone do wniosku dokumenty nie wskazywały na możliwość objęcia ubezpieczonej obowiązkowym ubezpieczeniem jako pracownika (...) s.r.o. w oparciu o przepisy słowackie.

W związku z powyższym Sąd uznał, że ubezpieczona w trakcie niniejszego postępowania sądowego nie wykazała nowych dowodów ani nie ujawniła żadnych okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji z 12 czerwca 2015r., które mogłyby mieć wpływ na rozstrzygnięcie zawarte w ww. decyzji.

Sąd zwraca uwagę, iż jedną z zasad w postępowaniu cywilnym, a takim również jest postępowanie z zakresu ubezpieczeń społecznych, jest zasada kontrydiktoryjności. W myśl art. 6 kodeksu cywilnego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem w niniejszej sprawie ciężar udowodnienia, że decyzja ZUS jest nieprawidłowa spoczywa na odwołującej.

Tymczasem ubezpieczona zachowała się w sposób bierny, ograniczając się w istocie do negowania decyzji organu rentowego i podnoszenia zarzutu uchybienia proceduralnego poprzez nieuwzględnienie nowych – zdaniem odwołującej – dowodów w sprawie, czego wynikiem miało być niewystarczające zbadanie materiału dowodowego przez organ rentowy. Ubezpieczona jednakże sama nie przyczyniła się do zebrania dodatkowego materiału dowodowego w sprawie, ponieważ – jak wykazało niniejsze postępowanie – załączone do wniosku o wznowienie postępowania dokumenty zawierały informacje znane organowi rentowemu i sądom orzekającym. Odwołująca nie poczyniła takich starań również na etapie niniejszego postępowania sądowego, w szczególności zaś nie stawiała się na wyznaczonej przez Sąd rozprawie i nie usprawiedliwiła swojego niestawiennictwa.

W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, iż nie zostały spełnione przesłanki z art. 83a ust. 1 ustawy systemowej, które uzasadniałyby wznowienie postępowania w sprawie ponownego ustalenia ustawodawstwa właściwego, zakończonego prawomocną decyzją z 12 czerwca 2015r., zgodnie z którą (...) Oddział w Z. stwierdził, że dla ubezpieczonej E. J. w okresie od 1 lipca 2014r. właściwym jest ustawodawstwo polskie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – oddalił odwołanie.

O kosztach zastępstwa procesowego sąd orzekł w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Wysokość stawki wynagrodzenia została ustalona na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu nadanym przez § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 września 2017 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2017r., poz. 1799). Sprawa dotyczyła wznowienia postępowania o ustalenie właściwego ustawodawstwa i wynagrodzenie pełnomocnika jest niezależne od wartości przedmiotu sporu - w sprawach wszczętych po 13 października 2017 roku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek